

AFORISME PSIHOLOGICE ÎN DUHUL SFINTEI EVANGHELII

*Dezvoltare personală,
psihologică și duhovnicească*

Învățături scurte

Asociația Creștină „Apostoliconul”

CUPRINS

AUTOCUNOAȘTEREA LUMINAREA ȘI ÎNȚELEPCIUNEA.....	6
NE COMPORTĂM ÎN SOCIETATE PRECUM NE ESTE SUFLETUL	9
DREPTATEA TREBUIE SĂ SPOREASCĂ PERMANENT	13
FURIA ESTE ÎNCEPUTUL ORICĂREI RĂUTĂȚI.....	16
MUSTRAREA DE CONȘTIINȚĂ ESTESEMNALUL.....	20
DE ALARMĂ AL SUFLETULUI	20
ORICE S-AR ÎNTÂMPLA, CAUTĂ CA ÎN FAMILIE SĂ FIE PACE.....	22

AUROCUNOAȘTEREA LUMINAREA ȘI ÎNȚELEPCIUNEA

„Nimeni nu aprinde făclia și o pune sub obroc, ci în sfeșnic și luminează tuturor celor din casă”. (Ev. Matei).

1. Bunăvoința este începutul luminării, iar fericirea este începutul bunăvoinței.
2. Tu poți decide dacă-ți dorești cu adevărat să pui început bun în tot ceea ce vrei să faci.
3. Dacă nu-ți dorești cu adevărat, orice lucru simplu devine greu sau complicat.
4. Nimeni nu este atras de lumină, dacă nu-l deranjează întunericul.
5. Întunericul te pune pe gânduri pentru ceea ce nu vezi și s-ar putea nici să nu fie.
6. Lumina te face să vezi ceea ce nu-ți puteai imagina pe întuneric.
7. Dacă vrei să *aprinzi* o făclie, începe prin a-ți dori să ai o făclie.
8. Luminarea minții înseamnă să ai mintea curată, nu să te afunzi în gânduri ireale.
9. Dacă cineva se acomodează să stea în întuneric, îi va plăcea să se tulbure.
10. Orice om poate merge înainte pe întuneric, dar numai pe lumină știe limpede unde se duce.
11. Noaptea minții aduce temeri și griji, iar ziua conștiinței le alungă.
12. Alții ne învață să cerem și să întrebăm. Viața ne învață că trebuie să învățăm.
13. Luminarea conștiinței vine prin dumnezeiescul discernământ și prin putere (potențial).
14. Dacă omul singur nu vrea să se lumineze pe el însuși, are să fie robul altora mult timp.
15. Graba ambiției te face să cauți înțelepciunea la care nu ai ajuns și pe care nu o poți duce.
16. Întrebările multe nasc gânduri și tulburări interioare, bunăvoința naște fericire.
17. Frica te face să nu începi niciodată ceea ce ai fi putut face cel mai bine.
18. A te cunoaște pe tine însuși implică și a vedea ce poți duce în momentul în care te afli.
19. Bariera „nu pot” este coborâtă totdeauna de „nu vreau să pot”.
20. Potecile mândriei te fac să înaintezi grăbit, pierzând multe detalii prețioase pe drum.
21. Discernământul te ajută să te descoperi și să vezi ce poți face mai bine.
22. Nimeni nu greșește dacă face o constatare a faptului că un lucru nu funcționează bine.
23. Discernământul îți revelează ce poți face să îndrepti lucrurile.
24. Gândind prea mult la ce ai făcut rău, dai voie imaginației să exagereze gravitatea faptelor și pierzi timp important din viață.
25. Nimeni nu s-a vindecat cu gândul că a făcut o greșală. Gândul nu există, este ireal.
26. Gândul trecutului te face să mergi *cu spatele* spre tine însuși.
27. Gândul viitorului te face să fugi de tine însuși, în loc să înțelegi că tu trăiești în tine.
28. Discernământul te ajută și te motivează să cureți lucrurile.

29. Gândurile triste te fac să lași lucrurile murdare, nelăsându-te să vezi nici cauzele, nici soluțiile.
30. Discernământul este o premisă esențială a creșterii duhovnicești.
31. Ego-ul decăzut coboară omul cu idei că tot ce afli trebuie să fie potrivit cu ce știi deja.
32. Omul fără lumină merge după scopurile egoului său decăzut, nu după cele folositoare sieși.
33. Omul care se luminează nu merge după scopuri, ci ele vin după el în mod firesc, la vreme potrivită.
34. Cine aprinde făclia pentru un singur scop se uită trist într-o singură direcție.
35. Cine aprinde făclia pentru a vedea ansamblul se va uita fericit în toate direcțiile.
36. Nimeni nu aprinde lumina în interior să vadă lucrurile întunecate, ci să le lumineze.
37. Nimic din casa sufletului nu spune „nu vreau”, ci doar sub forma „nu vreau să pot”.
38. Perfectiunea este atunci când ridici lucrurile să cureți praful de sub ele, nu când le cobori.
39. După ce ștergi lucrurile de praf, chiar dacă vor avea un alt loc, vor fi curate.
40. Pentru unii, ordinea contează mai mult decât curățenia, și forma, mai mult decât conținutul.
41. Ordinea curățirii lucrurilor constă în a vedea praful și a-l șterge, nu în a-l plânge.
42. Dacă doar vrei să cureți conștiința de praf, și nu acționezi, lucrurile nu se vor schimba de la sine, chiar dacă vei plânge.
43. Nimic nu este un capăt de lume, pentru că lumea nu are capete.
44. Dacă aprinzi lumina și nu te ridici, vei dormi în continuare ca pe întuneric.
45. Deschide ochii și vezi aproape și nu te pierde privind departe-n zare.
46. Nici lumina și nici întunericul nu au umbre. Pentru ele există doar prezentul, *acum*.
47. În fața luminii, doar lucrurile care stau în cale țin umbră; ocolindu-le, dispăre umbra.
48. Dacă spun că voi face mâine, acest mâine nu are o zi precisă când sau dacă va fi.
49. Degeaba aprinzi lumina, dacă ceva întunecat la care ții o umbrăște.
50. Lumina te ajută să vezi lucrurile din fața ta; iar discernământul să le vezi fața lor.
51. Fața lucrurilor nu trebuie să fie cea pe care vrei să o consideri, ci aceea adevărată.
52. Creștinul harnic spune: „Doamne, luminează-mă și dă-mi putere să fac ordine”.
53. Misticul spune: „Doamne, fă o minune și vino și fă curat”, și de nu vine, se supără.
54. Viața este un dar curat și perfect. Sensul ei depinde, în fond, de cum vrei tu să o trăiești.
55. Cele mai groase lanțuri ale robiei sunt zalele ego-ului format de alții.
56. Lumina nu este făcută să curețe lucruri, ci să le vadă omul și să le curețe, alegându-le.
57. Sfeșnicul în care stă lumina sufletului este discernământul minții.
58. Este necesar să fii conștient când aprinzi lumina, că dai foc la unele uitându-te la altele.

59. Când n-ai lumina suflătească aprinsă pe toate le vezi întunecate, și pe ale tale, și pe ale altora.
60. Când arde flacăra mândriei, toate trebuie să dispară, dacă nu ți se supun cu desăvârșire.
61. Pe întuneric vezi întunecat și crezi că așa sunt lucrurile; când te luminezi, vezi cât de neadevărată este credința pe întuneric.
62. Copilul nu vine pe lume trist și nu se mâhnește, pentru că nu are un trecut de care să se lege.
63. Omul, când vrea să renască, este oprit de toate obiceiurile și învățăturile trecutului.
64. După ce aprinzi lumina, deschide ochii și vei vedea. Cu ei închiși, rămâne întuneric.
65. Aprinde făclia pentru a vedea drumul corect, nu pentru a vedea pericole, rătăcind.
66. Drumul fără pericole nu este o cale, ci este abatere de la drum, pe câmpii rătăcitoare.
67. Nimeni nu aprinde lumina decât să facă ceva și nici nu o stinge pentru a lucra.
68. Pe întuneric, lucrurile ușoare se văd grele, iar cele albe, cenușii.
69. Când în casa ta este lumina aprinsă, nu vei mai vedea dacă alții stau pe întuneric.
70. Când este întuneric în casa ta, bezna de afară este mai luminată din cauza stelelor.
71. Nu căuta lucruri mărunte pe întuneric, să nu le răstorni și pe cele mari.
72. Când nu ai liniște în suflet, toate te tulbură; când te liniștești, nu te mai tulbură nimic.
73. Omul gospodar face lucrurile ziua pe lumină, iar seara se odihnește.
74. Degeaba ești trist că nu vezi lucrurile, dacă nu aprinzi lumina. În tristețe, toate-s grele.
75. Sunt oameni fără vedere trupească, dar care văd foarte bine interiorul lor și oameni care au vedere trupească, dar care în interior stau pe întuneric.
76. O lumină mai puternică decât ochii te orbește. Caută ce-ți trebuie, nu ceea ce vrei.
77. Orice făclie acoperită de concluzii frave, din lemn sau paie dă foc, nu luminează.
78. Orice făclie acoperită de habotnicie tare ca fierul, stingându-se, lasă în urmă mai mult întuneric decât înainte de a fi fost aprinsă.
79. Lumina din sfeșnicul discernământului luminează, iar cea acoperită de egoism devine o catastrofă, arzând multe lucruri utile.
80. Toate nemulțumirile și tulburarea pleacă dintr-un interior nemulțumit și tulburat.
81. Delăsarea înseamnă să te mulțumească nivelul sporirii în care te afli; iar ambiția, să urci câte două trepte deodată, căzând de două ori mai zdravăn.
82. Bunătatea este mama înțelepciunii, pe care o renaște în fiecare dimineață.
83. Intuiția ajută foarte mult discernământul și încurcă ego-ul visător.
82. Ori de câte ori se stinge făclia, aprinde-o și nu sta pe întuneric, plângându-o că s-a stins. Nici o lacrimă nu va aprinde nimic, vreodată, decât curajul.
83. Conștiința este sufletul omului; cum și-o crește, așa i se înmulțesc vistieriile.
84. O conștiință curată vede lumea mai frumoasă, iar unde este nevoie, se implică pentru a înfrumuseța locurile, lumea și pe cel ce o deține.

NE COMPORTĂM ÎN SOCIETATE PRECUM NE ESTE SUFLETUL

„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre cele bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri” – Ev. Matei – al 2-lea verset de abordat.

1. Omul nu poate să lumineze înaintea oamenilor dintr-o dată, dar oricând poate să înceapă să-și lumineze propria lui viață.
2. Cea mai la îndemână cheie spre luminare este aceea făcută de tine însuși, care potrivește la ușa conștiinței tale.
3. O cheie deschide o singură ușă, pe când omul poate deschide multe uși cu multe chei.
4. Bunăvoința șlefuieste orice cheie veche și o înnoiește, pentru a deschide ușa potrivită.
5. Orice cheie șlefuită prea tare, fără discernământ, nu mai deschide nicio ușă.
6. Folosul iubirii este mult mai mare atunci când dăruiești, nu când primești.
7. Pentru a-ți putea accepta semenii, acceptă-te și împacă-te pe tine, cu tine însuși.
8. Veștile despre ce mai fac alții te fac să uiți ce faci sau ce trebuie să faci tu însuși.
9. Nicio palmă nu se dă din dragoste, pentru că dragostea nu are mâini.
10. Cuvintele grele nu se nasc din conștiință, ci din momentul inconștienței.
11. Dacă omul este conștient în orice moment, nu este pregătit să jighească pe cineva.
12. Oamenii nu uită că le-ai greșit, când nici tu nu uiți greșelile altora.
13. Dacă ne iertăm reciproc, conștiința nu va mai avea de ce să ne mustre și va fi pace.
14. Nu căuta pacea lumii, până nu ai găsit-o pe a ta. După ce o găsești, rămâi în ea.
15. Caută să vezi ce poți face, pentru că ce nu poți sau ce nu a funcționat ai văzut deja.
16. Pentru a-mi găsi locul în lume, trebuie să-mi găsesc locul în mine însumi.
17. Dacă înainte de a mă cunoaște pe mine, îi cunosc pe toți ceilalți, nu voi afla cine sunt eu.
18. Cea mai mare victorie a păcii lăuntrice este să nu te lupți pentru absolut nimic.
19. Lupta cu tine nu-ți aduce pacea, iar războiul lăuntric te desparte de tine însuși.
20. Cel mai mult ajutor vine atunci când aflăm ce putem face, nu ce nu trebuie să facem.
21. Dumnezeu nu locuiește în ceruri, ci în înălțimea de pretutindeni, dar și a cerului, și a pământului și a omului. Tot așa și mintea trebuie să se înalțe pe sine, prin toate mijloacele pe care le oferă conștiința.
22. Un cuvânt minunat trebuie să fi făcut mai înainte ceva înaintea celui ce-l rostește.
23. Este mai bună tăcerea decât cuvântul care nu a făcut nimic niciodată.
24. Vorba nu există material. Materializarea oricărei vorbe este fapta.
25. Sinceritatea nu are trup, dar pe ea se clădesc cele mai bune intenții și fapte trupești.
26. Spune oricărui om pe care-l consideri rău o vorbă bună și-l vei vedea îndată a fi bun.
27. Nimeni nu este făcut să accepte atunci când îi arăți ce face rău, nici să fie compătimit.

28. Omului care face rău nu-i spune nimic. El știe deja că se pricepe foarte bine la asta.
29. Vorba netrăită este precum o vânătoare în care pleci să vânez și te trezești vânat de alții.
30. Cine a crezut că muștrarea apropie pe cineva a rămas închis în el însuși, pentru că nu mai încăpea nici măcar în propria sa piele. După însingurare, se ceartă și cu sine însuși, neavând cu cine. Muștrarea este lampa casei de nebuni.
31. Cel mai bun ideal în viață este acela când tu însuți devii un ideal.
32. Sunt două feluri de oameni care strică prietenia: cel care are numai întrebări și cel care are numai răspunsuri.
33. Nu folosește la nimic să aduci în discuție ce nu a luminat, ce *poate* va lumina, ci doar ceea ce luminează acum, în prezent. Unii nu vor trăi viitorul și poate nici eu sau tu.
34. Prietenia nu înseamnă să-ți speli sau să-ți întinzi rufele proprii în ograda altuia.
35. Felul în care spui o vorbă bună este mai important decât vorba în sine.
36. Cea mai mare parte din vorbire o ocupă trăirea și felul de a fi, iar cuvintele umplu golurile dintre acestea două.
37. Vorbirea nu este mare prin numărul de multe cuvinte, ci prin cuvinte puține și gândite.
38. Când este nevoie de câteva cuvinte de vorbit, în orice problemă, adu-ți aminte să le gândești înainte să le rostești, înainte să crezi probleme.
39. „Lasă că va fi bine” nu l-a salvat pe niciun delăsător și nu i-a dat curaj celui slab.
40. Nu trebuie să convingi pe nimeni, pentru că, în timp, te vei convinge singur că fiecare convingere se schimbă în funcție de ce trăiești, înveți și aplici.
41. Atunci când vorbești ceea ce nu știi, dă-râmi mai mult decât atunci când vorbești ceea ce nu trebuie.
42. Cunoașterea este limitată de tine însuși, când nu știi că învățătura nu are limite.
43. Te certî pentru a câștiga? Ești mai câștigat dacă vei pierde acel dialog. Este un dialog!
44. Între două monologuri nu există un dialog, dar nici între doi care se ceartă.
45. Învățătura de minte este aceea când descoperi ce nu trebuie să mai faci.
46. Copiii, soția, familia și lumea nu sunt prelungirea personalității tale, dar nici tu a lor.
47. Oamenii nu seamănă între ei, pentru că nici nu culeg împreună.
48. Răul devine bun, atunci când conștientizezi să nu-l mai repeți și nu să-l plângi inutil.
49. Oamenii văd mai ușor greșelile altora, când le văd mai greu pe ale lor.
50. Pacea nu se impune cu război, ci se trăiește în pace, altfel lasă răni greu de vindecat.
51. Dacă vrei să cunoști oamenii, o vei face după limita gândirii tale actuale și tot nu vei reuși să-i cunoști cum sunt, cine sunt sau să-i înțelegi.
52. Cel mai ușor lucru de îndeplinit este să te înțelegi pe tine, de ce faci sau nu faci cutare lucru.
53. Adevărul despre fiecare îl afli atunci când îi accepți pe toți așa cum sunt.

54. Înțelege fiecare om, ascultă ce vrea să spună și nu-i da sfaturi la orice propoziție!
55. Mai mult suferă cel ce compătimizește decât cel compătimit, dacă nu face totul cu rost.
56. Înțeleptul învață să mânuiască uneltele, nicidecum să folosească oameni.
57. Tăcerea adună mai mult decât vorba împrăștiată.
58. Nu-ți da cu părerea despre locuri unde nu ai fost și sfaturi pe care nu le-ai trăit.
59. O dovadă a echilibrului este atunci când, din multe vorbe bune, o rostești pe cea mai bună dintre cele bune.
60. Vorba este mai bună decât tăcerea, atunci când știi ceea ce vorbești și trebuie să vorbești ceea ce știi.
61. Dacă cineva îți întoarce vorba, aceasta înseamnă că nu ai spus-o cum trebuie.
62. Nu vorbi cu gura plină și cu conștiința goală.
63. Ideile mari încap în vorbe scurte.
64. Ceilalți simt când vorba pleacă din inimă, dacă are urmele iubirii.
65. Înțelepciunea poate oferi răspunsuri chiar și prin întrebări.
66. Casa nu se repară cu vorba și cu intenția, ci cu fapta. Tot așa se leagă și prietenia.
67. Totdeauna pauzele dintre cuvinte au de spus mai mult decât cuvintele în sine.
68. Creștinismul nu este făcut pentru a convinge, ci pentru a renaște și pentru a reînnoi.
69. Cel ce învață să nu se plângă de nimic a învățat să se bucure cel mai mult.
70. Laudele în modestie devin, ușor și sigur, plictisitor de măndre.
71. Nodul nu separă sforile, ci le unește. La fel și cuvântul: unește oamenii despărțiți.
72. Cuvântul care zidește este la fel de inutil ca o cameră fără nici o ușă în perete.
73. Pentru a trăi mai frumos și mai fericit, nu aștepta fericirea de la alții, ci de la tine.
74. Bucuria este aceea când devii o așteptare.
75. Oamenii învață din greșelile lor și eu din ale mele.
76. Așteptarea nu face parte din prezent. Cel ce așteaptă viitorul face cel mai inutil lucru.
77. Din trecut, toți am învățat ceva, iar din viitor, nimeni nu a învățat nimic.
78. Un lucru de care te temi că s-ar putea întâmpla se poate să nu aibă loc niciodată.
79. Când intrăm în polemici, nu intrăm în soluții și nu le găsim, ci renaștem tot polemici.
80. Fiecare om, spre deosebire de obiecte, are oportunitatea de a se putea schimba singur.
81. O muscă poate strica ziua oricărui om, pentru că nu i-a spus nimeni cât este de mică.
82. Căutarea este pentru ce credeai că știi și întrebarea pentru ceea ce nu știai că nu știi.
83. Pentru ca ceva să nu te mai tulbure, privește altfel decât atunci când te tulbura.
84. Ambiția este momentul acela când vrei să te încarci la refuz de ceva ce-ți trebuie puțin timp.
85. Nimic nu este nou sub soare, în afară de ce crede că descoperă cunoașterea omenească.
86. Gândindu-ne la cât de lungă va fi viața, vom uita să prețuim momentele fiecărei zile.

87. Omul toată viața s-ar gândi la moarte, și când trebuie să moară, se gândește la viață.
88. Oamenii leneși întotdeauna știu cum trebuie să fie alți oameni harnici.
89. Nu privi regulile morale ca pe o delimitare de ce nu trebuie să faci.
90. De ce mustri conștiința, de aceea faci mai rău. Împacă-te și vei face mult mai bine!
91. Oamenii pot învăța unii de la alții, dar și din greșelile altora.
92. Dacă oamenii ar dezbate greșeli pentru a face lucruri bune, ar dispărea răul treptat.
93. Omul care gândește rău vede numai greșeli peste tot, și ridicări nicăieri.
94. Omul care gândește bine trece ușor peste greșeli și observă posibilitățile de ridicare.
95. Orgoliul învață omul că este sigur pe el, iar discernământul și intuiția că nu este niciodată sigur, până nu trăiește, face sau învață.
96. Omul fericit, după ce cade, se ridică și zâmbeste. Cel nefericit rămâne jos și plânge.
97. Numele omului nu reprezintă nimic, dacă omul nu se identifică cu el însuși.
98. Numele omului care nu face nimic nu se evidențiază. La fel nici sufletul creștinului formalist nu se înveșnicește.
99. Creștinul nu trebuie să se dezbrace de sine, ci să se îmbrace într-un sine mai curat.
100. Cel mai împlinit este cel care își înnoiește viața, nu care și-o completează indiferent.

*Biserița „lui Iosif” – Peșteră Creștină Audiană din secolul al IV-lea
Poiana Cozanei, Loc. Nucu, Jud. Buzău.*

DREPTATEA TREBUIE SĂ SPOREASCĂ PERMANENT

„Căci zic vouă: de nu va prisosi dreptatea voastră înaintea oamenilor, nu veți intra în împărăția cerurilor” (Ev. Matei, al treilea verset de dezbătut).

1. Omul drept se cunoaște după ceea face în singurătate și între oameni.
2. Dreptatea care nu se vede în fapte nu există.
3. Dreptatea este atunci când ai toate motivele să faci rău, dar te opui ție, făcând un bine.
4. Dreptatea este voită și nevoită, pe când orice răutate este doar voită.
5. Ziua bună se cunoaște de dimineață, iar omul bun începe orice zi cu bunătate.
6. Dreptatea pe care o vrei mai întâi de toate fă-o altora și nu te vei mâhni niciodată.
7. Omul bun le vede pe toate din jurul său bune, iar cel rău pe toate le desconsideră.
8. Fă un bine situației în care te afli, înainte ca ea să se înrăutățească.
9. Dreptate este când nu dai importanță că cineva îți greșește, înveți ceva din greșeala lui.
10. Dreptatea, liniștea și bunătatea sunt o singură faptă făcută în trei moduri diferite.
11. Dreptatea omenească nu este lipsită de greșeli, dar este plină de voința îndreptării.
12. Răul predomină pe pământ pentru că oamenii buni nu fac nimic.
13. Omul bun se schimbă pe el însuși și încearcă să nu repete aceeași greșeală.
14. Hristos ne învață că trebuie să fim dreptți și nu ne spune că nimeni nu este drept.
15. Cu gândul că nimeni nu este drept, oamenii întrebători nu se vor îndrepta niciodată.
16. A spune că ești drept în ceea ce faci adeverește că nu ești drept în ceea ce gândești.
17. Cine vrea să fie bun poate, iar cine nu poate nu vrea.
18. Creștinul care devine conștient de greșeli devine implicat în îndreptare.
19. Frica de a face lucrurile drepte este cea mai mare „încurajare” de a nu face nimic toată viața.
20. Cel care-i cere lui Dumnezeu să facă dreptate este cel care nu încearcă să fie drept.
21. Sensul vieții este așa cum ni-l concepem și cum îl formăm și nu vine de la sine, din naștere.
22. Dreapta judecată este atunci când faci ceea ce gândești și nu faci nimic fără a gândi.
23. Dacă aștepti dreptate de la lume, nu vei primi niciodată ceea ce aștepti.
24. Omul nu se mâhnește pentru că este nedrept, ci pentru că nu se îndreaptă în înțelegere, prima dată în gândire, și imediat după aceea în ceea ce face.
25. Pomii care cresc strâmb pot avea roade bune. Copacii dreptți nu au niciodată fructe.
26. Nu tot ceea ce există mi se cuvine și nu tot ce nu mi se cuvine nu îl merit.
27. Prisosința dreptății nu este aceea când mergi strâmb pe un drum drept, ci atunci când mergi drept pe unul fără limite.
28. Libertatea este desăvârșită atunci când lucrurile pe care le faci sunt drepte înaintea ta, fără constrângeri, pentru că libertatea însăși este opusul constrângerii.

29. Bunătatea voinței este voința cea bună.
30. Să iubești oamenii atunci când nu merită este o mare dreptate.
31. Dreptatea nu se afirmă, nu se crede și nu se studiază, ci se face fără nici o piedică.
32. Dacă vrei să faci o faptă și cauți un om bun, îl cauți pentru că tu nu ai bunătate.
33. Omul bolnav are nevoie de doctor, iar cel rău de bunătate.
34. Vorba n-a îndreptat pe nimeni și nici egalitatea în drepturi.
35. Bunătatea lumii s-a stricat atunci când s-au dorit legi ale bunătății și nu o voință de a fi bun fiecare în dreptul său.
36. Judecă după dreptate, dar nu pentru a face critici, ci pentru a da naștere îndreptării.
37. Conștiința are o fericire care-i place: dreapta cumpătare.
38. Bunătatea este mama dreptății.
39. Liniștea și pacea apar după răsăritul bunătății și nu adorm la apusul soarelui.
40. Omul care se închide în sine nu știe câtă dreptate poate face, deschizându-se pe sine.
41. Nu este suficient să fii bun în minte, dacă nu ești cu adevărat bun la ceva anume.
42. Ce te oprește să faci lucrurile drepte? Lipsa voinței.
43. Dreptatea într-un dialog se vede atunci când preferi să fii inferior decât să te cerți.
44. De la omul care îți greșește, învață să nu greșești nici lui, nici altora.
45. Când faci o dreptate cuiva, uită îndată și nu uita niciodată când ți se face o dreptate.
46. Toți oamenii au felul lor de dreptate și se dovedește că nu au atunci când se supără.
47. Omul nedrept se supără când este pedepsită nedreptatea.
48. Omul drept nu se supără dacă i se face nedreptate.
49. Păsările nu înțeleg limbile oamenilor, dar le înțeleg foarte bine bunătatea.
50. Doi oameni care se ceartă pentru dreptate vor înțelege că niciunul nu a fost drept.
51. Nu te costă nimic să faci lucrurile drepte, dar pierzi mult, dacă le faci cu nedreptate.
52. Dreptatea se poate face cel mai bine atunci când în schimbul ei nu primești nimic.
53. Omul care cere îndurare nu cere dreptate.
54. Când ceri dreptate în schimbul temerilor, recunoști greșit că frica este o dreptate.
56. Omul drept nu se pedepsește singur, ci se îndreaptă de unul singur.
57. Cine vrea să se îndrepte după tiparul altora își face singur nedreptate.
58. Milostenie fac și oamenii nedrepti, iar înțelepții fac dreptate.
59. Faptele bune se pierd pe drum, dacă viața omului este nedreaptă.
60. Toate religiile lumii spun că sunt dreapta credință. Omul care caută o credință dreaptă nu va găsi decât cărări trasate de frânghiile robiei.
61. Dacă vom căuta în lume oameni fără greșeli, vom crede că trandafirii miros urât pentru că au foarte mulți ghimpi.
62. Cele mai drepte fapte nu încep de la persoană, ci de la cei spre care se îndreaptă.
63. Omul care este drept vorbește, gândește, râde sau cântă atunci când trebuie; iar pentru cel care nu face dreptate, ci doar o caută, vorbirea, gândirea, râsul și cântatul sunt nedrepte.

64. A fi drept înseamnă a nu face nedreptate. Unii se amăgesc pe ei înșiși numindu-se nedrepti de parcă ar vrea să devină așa. Într-o vreme, chiar vor deveni.
65. Atunci când oamenii nu-și dau dreptate lor este un semn că au nevoie de un medic.
66. Înțelepciunea dreptății este atunci când tăcerea face mai mult decât vorba dreaptă.
67. Nedreptatea tăcerii este aceea când gândești cele drepte și nu le împlinești de frica greșelilor.
68. Atunci când înfrunți greutățile vieții, te înveți singur să faci dreptate.
69. A te nedreptăți pe tine înseamnă să suferi pentru ceea ce nu ai și să nu te bucuri și să nu folosești ceea ce ai.
70. Dreptatea nu înseamnă să mergi drept dintr-o groapă în alta.
71. Rezultatele drepte sunt rodul gândirii drepte. Gândirea dreaptă care nu rodește este mai nedreaptă decât orice altceva de pe fața pământului.
72. Să fii fericit pe deplin înseamnă să te bucuri și când primești și când oferi și când ți se face dreptate și când nu ți se face.
73. Nimeni nu ar face nedreptate, dacă ar cunoaște cât de bună este dreptatea.
74. Nu încerca să îndrepti pe cineva care nu-și cere un sfat. Îndreaptă-l mai întâi spre direcția de a fi el conștient că are nevoie de sfatul tău.
75. Propria-ți dreptate înseamnă să ai curaj.
76. Dezamăgirea apare atunci când te gândești la ceea ce nu ai făcut bine, în loc să te gândești la ceea ce poți îndrepta.
77. Dacă ai încredere oarbă în oricine, ți-ai făcut singur nedreptate.
78. Opusul încredătorului este mintea credulului.
79. Poți fi fericit cu ceilalți, dacă te desprinzi din dreptatea ta și te acomodezi într-a lor.
80. Fă mereu ceva nou, dacă vezi că lucrurile nu merg bine. Ceva tot ți se potrivește.
81. Unii stau drepti la rugăciune și sunt strâmbi în restul zilei. Roadele sunt culese după ce te rogi, nu în timpul rugăciunii.
82. Dumnezeu l-a făcut pe om drept și i-a dat puterea să se îndrepte când devine nedrept.
83. Când ai așteptări pline de dreptate, totdeauna vei găsi regrete la orice pas.
84. Oamenii au fost educați să-și numească drepte reperatele strâmb. Altfel, lumea în care trăim ar fi fost plină de oameni drepti, nu numai sus, ci și jos.
85. Omul drept nu este cel care nu nedreptățește pe nimeni, ci care îndreaptă pe cineva.
86. Dacă te măhnești pentru că nu ai putut îndrepta pe nimeni, fii fericit pentru că acum ai aflat că prima îndreptare făcută este aceea a ta.
87. Prostia este aceea când omul are întotdeauna dreptate, iar înțelepciunea se dovedește atunci când, având dreptate, renunță doar pentru a nu supăra pe nimeni.
88. Când spui că dreptatea deranjează, înseamnă că n-ai spus vorba așa cum trebuia.
89. Egalitatea în drepturi întotdeauna va nedreptăți pe cineva, iar egalitatea în responsabilități nu va face nedreptate niciodată.
90. Cei înțelepți nu folosesc bunătatea ca pe o momeala, ci o folosesc în toate situațiile în care se află și în toate împrejurările.

FURIA ESTE ÎNCEPUTUL ORICĂREI RĂUTĂȚI

„Ați auzit că s-a zis celor de demult: „să nu ucizi”; iar cine va ucide, vrednic va fi de osândă. Eu vă mai adaug: oricine se mânie pe fratele său și cine va zice fratelui său cuvânt de mânie, va greși. Împacă-te cu aproapele tău” (Ev. Matei).

1. Oprește mânia de când este doar o supărare, pentru a mai putea face ceva.
2. Omul mânios se mânie pe oameni, pe vietăți sau pe obiecte, pentru că propria sa viață încă nu este așezată într-o ordine armonioasă.
3. Furia este sfârșitul înțelepciunii și pierderea oricărui început bun.
4. Omul furios de dimineață abia așteaptă să se înfurie.
5. Furia nu este un simplu păcat, ci o boală pe care o au mulți pașnici când sunt deranjați.
6. Nu poți vorbi despre pace când tu însuți te înfurii foarte repede.
7. Furioșii se supără de parcă ai zice că cearta este o bucurie pe care o așteptau demult.
8. Hotărârea luată la mânie aduce cele mai mari eșecuri și nerezolvări.
9. Omul grăbit prin viață este ușor de mâniat.
10. Intră în personalitatea celui alt și lasă-o pe a ta. Așa nu vei înfuria pe nimeni.
11. Mai bine renunță la câștig decât să pierzi mai mult, certându-te cu cineva.
12. Caută să eviți problemele, nu să le cauți pentru a avea ce rezolva mai apoi.
13. Indiferența nu rezolvă cearta, ci aprinde mai tare furia celui alt.
14. Când vrei să ai numai tu dreptate, devii furios în orice moment.
15. Fă-i pe cei din jurul tău să te iubească mai mult decât te simți tu iubit.
16. Ce înseamnă pace? Spune acest cuvânt, respiră o dată adânc și apoi o vei auzi.
17. Care oameni vor da naștere deselor furii? Aceia care au nevoie de pace.
18. Obsesia succesului, progresului și a liniștii nu aduce succes, progres și liniște, ci furie.
19. Când ai reușit să oprești furia ta la timp, ai descoperit una dintre minunile omenirii.
20. Unii vorbesc cu atâta umilință, de parcă ar vrea să nu se ridice din greșeli.
21. Când nu te ridici pe tine însuți, te vei înfuria dacă nu vei putea îndrepta pe nimeni.
22. În propria-ți viață, primul om ești tu, iar într-o comunitate, cedează locul altcuiva.
23. Unii, dacă nu reușesc să rezolve supărarea, aruncă vina pe alții pentru eșecul lor.
24. Nimeni nu poate să te înfurie, dacă tu nu aștepti cu nerăbdare să fii furios.
25. Omul are atâta capacitate de răbdare pentru a nu se înfuria, dar o ignoră prostește.
26. Consideră că orice vorbă ce ți-a fost spusă la supărare a fost o eroare de calcul.
27. Mânia este momentul inconștienței, iar voința de a fi mânios este puterea prostiei.
28. Fericirea nu este obsesia fericirii, ci să rămâi fericit atunci când nu ai avea cum.
29. Majoritatea certăreților vorbesc despre caracterul și personalitatea lor proprie.
30. Hristos a vorbit despre fapte. Rugăciunea este o intenție inutilă, dacă nu se înfăptuiește.

31. Când ți se face o greșeală, ți se face dreptatea ca tu să înveți ceva folositor.
32. Când se întâlnesc doi orgolioși, se ceartă, iar dacă unul din ei lasă orgoliul, fac pace.
33. Poți să nu te înfurii, dacă vrei să poți face asta.
34. Dacă faci pace involuntar, nu vei ajunge până la mânie. Voluntarul nu așteaptă nimic.
35. Oamenii dintotdeauna au căutat comorile printre ruine. La fel și pacea, se găsește printre supărările pe care nu le transformi în mânie.
36. Cea mai falsă smerenie se vede atunci când, după câteva cuvinte jignitoare, te înfurii.
37. Vrei să ai pace și să trăiești mulți ani? Nu te mânia și nu fi iscoditor sau bârfitor.
38. Oamenii invocă bârfele atunci când nu văd un exemplu în propria lor ființă.
39. A stinge lumina minții înseamnă a te înfuria greu sau repede.
40. Înțelepții nu se înfurie, pentru că analizează comportamentele pentru a învăța ceva.
41. Unii spun că-L păstrează pe Dumnezeu în suflet. Stai puțin! Tu trăiești în trup, nu în suflet. Cu trupul cazi sau te ridici, atunci când te separi de conștiința dumnezeiască.
42. Când aștepți doar cuvinte de laudă sau armonioase, nu vrei să exersezi cumpătarea.
43. Examenul conștiinței este cel mai bun atunci când ai toate motivele să te înfurii, dar nu o faci pentru nimic în lume.
44. Fiecare om este prost cel puțin un ceas pe zi, iar înțelepții doar jumătate de ceas. Numai prostul nu este prost niciodată.
45. Vrei să nu te mânii? Alege să fii tu ceea ce vrei să fie celălalt.
46. Cel mai des oamenii își fac rău cu mâna lor și nu se înfurie. Din exterior vin doar vorbe goale, care îi înfurie. De ce și pentru ce? Acesta este sensul vieții, să devii tu însuși propriul tău exemplu.
47. Prostia părinților se evidențiază atunci când se înfurie pe furia propriilor copii mici.
48. Greșeala se resimte ca o fericire în orice circumstanță; înțelepciunea se resimte în dorința de a rămâne drept, când toate sunt strâmbe. După ce devii înțelept, nimic nu se mai vede strâmb sau greșit, ci doar lucruri întâmplătoare.
49. Caută să trăiești frumos cu cei de aproape, pentru că acolo trăiești și tu.
50. Cuvântul care ți se pare incomod este o solicitare ca tu să fii de acord să devii furios.
51. Singurul care mă poate destabiliza emoțional sunt doar eu și voința mea.
52. Oamenii aparțin unii altora și neștiind aceasta trăiesc în ceartă.
53. Creștinul adevărat nu doar supraviețuiește în lume, ci trăiește așa cum trebuie și cum este frumos.
54. Dacă vrei să pui condiții când ești supărat, condițiile vor fi dintre cele mai proaste.
55. Oricât de mult ar ține supărarea, nu trebuie să te înfurii, pentru a nu-ți scurta viața.
56. Oricât de mult ți-ar greși cineva, nu te poate determina să-ți faci rău singur, înfuriindu-te, dacă tu nu vrei să te înfurii.
57. Încearcă să treci peste momentele de cumpănă cu indiferență, pentru că la fel le vei trata încă de a doua azi.

58. O frică nerezolvată, o cădere nevindecată și o conștiință neîmpăcată sunt principalele drumuri care duc la furii necugetate.
59. Omul care spune că a răbufnit din cauza supărării ignoră realitatea că avea această revoltă în interiorul său. Altfel, nu ar fi avut ce să răbufnească.
60. Nu încerca să dai replică la replică sau să întorci timpul înapoi. Te vei întoarce pe tine în urmă și acolo vei rămâne, în loc să mergi mai departe cu fruntea sus.
61. Pradă unei răutăți se lasă omul care se complăce să fie o pradă.
62. Băutura despre care spui că-ți dă o stare de bine îți sugerează că viața ta nu este chiar așa de bine organizată. Reorganizează-te și totul se va schimba așa cum trebuie.
63. Unii vorbesc despre caracter mai mult decât despre intelect. Tocmai aceștia sunt susceptibili să cadă la orice piedică inutilă a furiei, pentru că sunt acaparați de egocentrism, iar nu conștienți.
64. Nu te feri de conflictele verbale, ci ferește-te să ai reacții când primești jigniri nejustificate. Nici răul nu există, decât prin oamenii care îi dau prea multă importanță.
65. Ești o cauză pierdută când nu încerci să te menții stabil într-un moment de cumpănă și o cauză regăsită când exersezi să stai drept pe o punte lovită de valuri.
66. De ce majoritatea oamenilor se împacă după câteva zile de când s-au certat? Pentru că abia atunci realizează că au experimentat cel mai negândit comportament.
67. Nu tăia pomul, pentru că se usucă, ci taie lenea ta de a-l uda. Tot așa și omului care trece printr-o perioadă dificilă a emoțiilor nu-i tăia curajul de a reveni la normal.
68. Oamenii sunt capabili să se ucidă fizic, sentimental sau mental. Această capacitate este mai mare atunci când își fac rău singuri, însă puterea reabilitării este superioară.
69. Fii conștient de puterea de a gestiona stările interioare minore pe care le experimentezi și nu le permite să te copleșească.
70. Orice furtună arată care pomi sunt capabili să rămână dreupți; omul, însă, poate depăși orice fel de furtună. Trebuie doar să conștientizeze că momentul nu ține o veșnicie.
71. Dumnezeu s-a arătat în trup, a predicat ceva frumos și esențial, nu a făcut război cu nimeni, dar oamenii fără Hristos au făcut războaie în numele Lui. Repet: Nu El, ci ei!
72. Nici un Apostol nu s-a înfuriat așa cum predică unii și alții furia în zilele noastre. Ne este greu să acceptăm realitatea că suntem altfel decât cei binecuvântați de însuși Hristos.

Cea mai veche peșteră adamică din Europa (și poate că nu numai).

Peștera denumită „Fundul Peșterii” este singura din lume care respectă erminia iconografică a reprezentării peșterii în care s-a întrupat Mântuitorul.

Are o vechime de 13.500 de ani și în incinta ei se află cel mai vechi sigiliu al strămoșului Adam (Adapa). În anul 157 d.Hr. majoritatea creștinilor din Orient (100.000 de persoane) migrează spre Moesia (actuala România), stabilindu-se în viitoarea Țară a Goșilor, construind mai multe Biserici care se păstrează până astăzi în Munții Buzăului, acoperite de tăcerile cultelor politice.

Nu doar peștera aceasta ne aduce aminte de Hristos (ISU HRISTU), ci și numele Mesiei: Moesia.

„Și El, răspunzând, a zis: Zic vouă: Dacă vor tăcea aceștia, pietrele vor striga” (Evanghelia atribuită lui Luca, cap. 19, vers. 40).

MUSTRAREA DE CONȘTIINȚĂ ESTESEMNALUL DE ALARMĂ AL SUFLETULUI

„Împacă-te cu pârâșul tău degrabă, până ești cu el pe cale, ca nu cumva pârâșul să te dea judecătorului și judecătorul slujitorului și să fii aruncat în temniță. Adevărat grăiesc ție: nu vei ieși de acolo, până ce nu vei da cel din urmă ban” (Ev. Matei).

1. Dintre cei ce astăzi spun că, fiind într-un permanent război cu ei înșiși este un motiv laudă, niciunul nu a fost capabil să se ridice din locul unde se află căzut.
2. Unii sunt mai atrași să fie triști și să se judece decât să se bucure și să se ridice.
3. Conștiința care este înlocuită cu un permanent război între tine și tine însuși nu este o conștiință care urcă spre desăvârșire, ci una care fuge de desăvârșire.
4. Înainte să faci greșeli, nu te gândi la musturarea ta, ci la nemustrare. Astfel, vei putea să găsești cu ajutorul discernământului, o cale de a evita greșeala.
5. Pe aproapele trebuie să-l iubești ca pe tine însuși. Acest lucru înseamnă să-l și ierți, precum te ierți pe tine însuși.
6. Nu știm să iubim, până nu știm să iertăm sau să ne iertăm.
7. Dacă există un pârâș al tău în cuget, atunci împacă-te cu el și nu te desconsidera, subestima sau victimiza. Altfel, vei deveni un rob al acestui pârâș.
8. Sunt oameni care-și pierd libertatea pentru fapte grele, iar alții, în loc să se bucure de libertate, toată viața lor și-o transformă într-o temniță, din frica de păcat sau frica de a nu face nimic. Și chiar nu fac nimic toată viața lor decât să îngroape talentul și să ceară lui Dumnezeu să-l înmulțească El.
9. Devotamentul față de tine însuși înseamnă să faci tot ce poți cu drag și satisfacție.
10. Smerenia naturală nu reprezintă vorbe, ci fapte.
11. Smerenia se vede când nu face mai mult pentru el și mai puțin pentru alții, ci când face mai puțin pentru el și mai mult pentru alții.
12. Mândria smereniei este aceea când omului îi place să se autoînvinuiască, să se prefacă umil; îi place și-l satisface.
13. Atunci când cineva îl smerește cu dreptate pe omul mândru, el se înfurie.
14. Înțelege ceea ce vezi și ignoră ceea ce nu vezi.
15. Egoismul înseamnă să te satisfacă numai ce îți place nu și ce ți se oferă independent de tine.
16. Orgoliul personalității este vizibil atunci când ai nevoie de a treia mână să-ți cari bagajele tale, iar când le cari pe ale altora, îți ajunge numai o singură mână.
17. Înțelepciunea interioară vine și din perceperea ființelor și lucrurilor ca fiind frumoase, și nu dina căuta să-ți fie numai plăcute.
18. Înțelepciunea nu poate cuprinde totul, ci totul poate cuprinde înțelepciunea.
19. Concluziile au limitele lor. Înțelepciunea nu are limite.
20. Dragostea nemărginită se vede atunci când nu cauți numai să fii îmbrățișat, ci să îmbrățișezi pe semenii tăi.

21. Nu căuta logica pentru a avea o gândire înțeleaptă, ci intelectul tău să vadă logice toate lucrurile și acțiunile din jurul tău.
22. Mândria devoțiunii este atunci când omul se laudă că este devotat lui Dumnezeu.
23. Unii oameni se comportă de parcă Dumnezeu ar fi obligat să le îndeplinească toate dorințele într-un mod fantastic. Aceasta este idolatrie, nu creștinism.
24. Devotamentul este începutul înțelepciunii.
25. Balanțele discernământului sunt aripile înțelepciunii.
26. Orgoliul înseamnă să vezi în orice „nu” o negație respingătoare și în orice „da” o atracție.
27. Mândrie înseamnă să cauți cu pioșenie să accepți doar ce-ți place să ți se spună.
28. Dezorientarea apare când constăți că ai crescut cu concluziile altora, care erau impuse, nu dovedite.
29. Oricât de greu ar veni schimbările în viața omului, concluziile se schimbă cel mai repede.
30. Lanțul robiei înseamnă să-ți întrebi superiorul și să crezi că-ți va răspunde ceea ce tu ți-ai dori, dar el nu vrea să auzi de la el.
31. Nimic nu te poate deranja, când tu nu vrei să te deranjeze nimic din jurul tău.
32. Ia aminte la omul care spune că în războiul imaginar cu ispitele imaginare găsește pacea. În mintea lui este un haos total. Niciun război nu aduce pace.
33. Lupta de orice fel pierde pacea creștinului, iar învinuirea pentru cele trecute aduce după sine vină în viitor. Trăiește totul conștient, pentru a fi un creștin implicat.
34. Un adevăr incontestabil este acela că binele desăvârșit naște doar bine, și pacea curată naște numai pace.
35. Dacă vrei să te vindeci pe tine însuși, trebuie mai întâi să te împaci cu tine însuși.
36. Înainte să te culci, oprește orice gălăgie și tulburare dimprejurul tău, admiră liniștea și vei avea o odihnă folositoare, iar a doua zi o implicare mai puternică.
37. Dacă începem noaptea cu pace, dimineața ne vom trezi cu pacea zilei.
38. Nu-ți umple mintea înainte de somn cu ce nu a mers bine în acea zi. Îți este de ajuns că ai acumulat o experiență, înțelegând încă un lucru care nu este folositor.
39. Este adevărată expresia „tot răul este spre bine”, atunci când o aplicăm în a înțelege ce ar trebui să evităm altă dată.
40. Cel mai bun proces al conștiinței începe cu tot răul care a făcut bine, dobândind încă o experiență pentru urcușul spre desăvârșire.
41. Balanța care analizează lucrurile din timpul zilei este discernământul. Și chiar dacă nu le răscolești pentru a-ți face rău sau pentru a te întrista, discernământul știe deja ce experiențe ai parcurs.
42. Orice om are un discernământ flexibil, care lucrează conștient, subconștient și inconștient. Este important să-l lași să lucreze, nu să-l împiedici.
43. Atunci când te convingi pe tine însuși că orice faci este greu, într-adevăr, va fi greu.
44. Hristos nu se ceartă cu nimeni. Tot așa trebuie să fie și creștinul, mai ales când vorbește cu cineva care i se pare că nu gândește corect.

45. Dacă îți asumi un rol de salvator al tuturor, vei uita să fii propriul salvator.
46. Dacă într-adevăr înțelegem cuvântul lui Hristos, descoperim că el ne dă mult curaj.
47. Împarte faptele între folositoare, neutre și dăunătoare, iar oamenii între prieteni, apropiați și cunoscuți.
48. Primirea sfaturilor lui Hristos este cheia spre redobândirea păcii lăuntrice. Dacă nu găsim pacea lăuntrică, n-am înțeles cum trebuie unul sau mai multe sfaturi ale Sale.
49. Orice vorbă pe care o începi cu un „nu” care are o formă de impunere, va atrage după sine o formă de respingere sau de căutarea a unor alternative.
50. Ce este Sfânta Evanghelie? Cea mai frumoasă scrisoare, trimisă de cel mai bun Părinte către toți copiii săi.
51. Fiul rătăcitor totdeauna va despica firul de păr în patru și tot va da greși.
52. Apostolul Pavel spune că Hristos nu ne-a dat un duh al fricii, ci al „puterii, iubirii și înțelepciunii” (1 Timotei 1, 7), pentru că nimeni dintre cei ce fac lucruri de frică sau din constrângere nu le face nici bine și nici cu bucurie.
53. Atunci când nu ai o libertate desăvârșită, dintre legile civile vei căuta doar drepturi și libertăți, iar în Dumnezeu, o persoană care trebuie să te slujească pe tine.
54. Noțiunea de obligativitate este un adversar în aflarea înțelepciunii și căutarea păcii.
55. Hristos nu s-a considerat stăpânul Apostolilor Săi, ci prietenul lor (Luca 12, 4). Dumnezeu nu face lucrurile din smerenie, ci din logică.
56. Ascensiunea sufletului începe cu împăcarea cu propriul duh și trup în care viețuiește. Sufletul, conștiința omului, nu poate face nimic într-un trup mort.
57. Prin natura lucrurilor create, Dumnezeu n-a făcut nici o ființă, vietate sau om să fie liber să creadă pe cineva stăpânul său. Orice om poate vedea asta prin libertatea de nedescris dată de Dumnezeu, că nici pe sine însuși nu se va putea stăpâni vreodată.
58. Problema lumii nu este stăpânirea, ci autocontrolul. Acesta trebuie descoperit de fiecare om în parte, pentru că stăpâniri tot au fost și tot vor mai fi.
59. Omul se echilibrează pe sine când nu duce o viață imaginară și se implică cu dragoste și dăruire în tot ceea ce face. Cel ce trăiește printre remușcări, tot remușcări va naște.

ORICE S-AR ÎNTÂMPLA, CAUTĂ CA ÎN FAMILIE SĂ FIE PACE

„Ați auzit că s-a zis celor de demult: "să nu săvârșești adulter". Eu însă vă spun vouă că oricine se uită la femeie, poftind-o, a și săvârșit adulter cu ea în inima lui. Iarși s-a zis demult: "cine va lăsa pe femeia sa, să-i dea carte de despărțire". Eu însă vă spun vouă că oricine va lăsa pe femeia sa, săvârșește adulter”.

1. În relația de cuplu, fericirea este doar un concept. Până ce nu te exprimi corect, clar și neimpunător, celălalt nu va avea de unde să știe ce vrei să zici.

2. Înainte să cauți perechea potrivită, află ce este potrivit pentru tine.
3. Nu căuta să plăci altor persoane mai mult decât tu să devii un om plăcut într-o viață liniștită.
4. Cel mai bun partener într-un cuplu fericit este cel ce devine conștient că trebuie să și placă, nu doar să-i placă.
5. Caută omul frumos care îți seamănă și cealaltă jumătate a binelui pe care o meriți.
6. Dacă devii conștient că nimeni nu seamănă cu tine la perfecție, vei avea succes.
7. Ce gândești, ce-ți place și ce-ți dorești devin chestiuni mult mai complexe după ce te completezi cu ce gândește, place și dorește altă persoană, chiar dacă diferă.
8. Caută omul care te completează, nu care te face să te înlocuiești pe tine cu el.
9. Dacă vezi că ceva trebuie schimbat la partenerul tău, ori mai întâi trebuie să schimbi la tine, ori să renunți la a mai crede că ești în măsură să schimbi pe cineva.
10. Din ce te adâncești în impresia că trebuie să-l conduci pe celălalt, de aceea vei ajunge să nu te mai poți controla pe tine însuși.
11. Cei mai proști oameni din lume sunt acei care urmăresc doar să controleze și să conducă, de aceea ajung, destul de des, politicieni, iar alții nu ajung nimic.
12. Florile cresc în pământ moale și roditor, iar familiile nu se clădesc pe terenuri pline cu pietre de poticnire, până ce nu sunt înlăturate una câte una.
13. În relația de cuplu, cel mai bun atlet, care folosește cel mai bine conștiința de sine, este cel ce conștientizează că trebuie să renunțe primul.
14. Creșteți și vă dezvoltați împreună, căci ceea ce vă diferențiază va facilita sporul casei.
15. Toți oamenii sunt diferiți. Asta nu este o piedică, ci un avantaj care stimulează.
16. Atunci când nu poți să îndrepti o situație tensionată, mai întâi adaptează-te, plasează-te în inferioritate și nu insista. Insistențele sunt părinții furiei.
17. Toate drumurile care duc spre fericire încep prin amiabil cu iz de comedie.
18. Dacă părinții nu-ți acceptă partenerul ales de tine, o fac, fie pentru că au sau nu au dreptate, fie pentru că nu le-a spus nimeni că tu nu ești prelungirea lor, ci ești tu.
19. Ține cont de toate sfaturile și discerne-le numai atunci când ești calm și liniștit.
20. Nu spune vorbe la întâmplare. Accidentele sunt întâmplări nefericite.
21. Într-o familie, ca progresele să fie consecutive, trebuie ca punctele de vedere, deciziile și schimbările să devină comune și armonioase.
22. Dacă celălalt nu-ți acceptă ideile în care te ambiționezi să crezi, înseamnă că ai uitat cât de proastă este alegerea ambițiilor, în locul comuniunii.
23. În viața de familie, folosiți cuvinte precum „noi” și „împreună”, evitând „tu” și „eu”, pentru că mai apoi are să fie învinuită maică-sa pentru greșelile voastre.
24. Familia devine fericită când fiecare renunță la ce îl face să creadă prea tare în sine.
25. Nu renunța la tine înainte de a constitui o familie. Vei da totul și nu vei primi nimic în schimb.
26. Gândește pentru tine și acționează pentru amândoi. Gândurile tale sunt de multe ori neimportante, iar faptele totdeauna vor avea importanța cea mai de vârf.

27. Faceți un echilibru între voi și în tot ce aveți, privind spre drumul perfecționării.
28. Angajamentul în familie este încrederea în libertate și libertatea în încredere.
29. Omul posesiv este cel care și-a pierdut încrederea în el însuși și îl copleșește pe celălalt.
30. Ia-ți rolul în serios și greșelile în râs.
31. Nu râdeți unul de celălalt nici în glumă, ci fiecare de propriile greșeli.
32. Garantează-i celuilalt libertatea în relație și vei primi în schimb iubire necondiționată.
33. Fii voluntar în familie, pentru că voluntar ai decis să o întemeiezi.
34. Mariajul începe cu acceptul de a-l face fericit pe celălalt și celălalt pe tine, nu să pui condiții sau să primești porunci.
35. În familie, cel mai prost se vrea șeful casei, până ce singur va conștientiza prostia.
36. Exprimarea impunătoare atrage după sine tendința de evadare necontrolată, lipsită de intuire a ceea ce are să se întâmple ulterior.
37. Cine încearcă să-l schimbe pe celălalt comite o mare greșală. Nunta reprezintă o schimbare a nivelului de acceptare și completare, nu depersonalizare.
38. Depersonalizarea proprie sau a celuilalt membru al familiei înseamnă a da naștere unei boli psihice de tulburare disociativă sau perturbare de identitate.
39. Familia este o construcție imaginară. În primele 3 luni se constituie din sentimente, în următoarele 3 luni se clădește din încredere și angajamentul în relație și în următorii ani se formează prin reciprocitate constantă.
40. Înțelege-l pe celălalt când provoacă un conflict. Starea conflictuală apare când este întreruptă comuniunea dintre minte și conștiință (suflet).
41. Un sfat bun dat într-un moment potrivit este mai practic decât un demers de lungă durată.
42. Familia nu este un ritual, ci o comuniune bazată pe reciprocitatea afirmării sentimentelor. Totuși, dacă stai continuu față în față celălalt cu apare inevitabil plictiseala și dispare încrederea.
43. Orice formă de dominare „din dragoste” destabilizează familia și apoi o destramă.
44. Când unul decide pentru doi, hotărârile sale vor eșua curând.
45. În relația de cuplu, fiecare își dorește liniștea pe care nu a avut-o înainte, să atingă progresele neatinse și succesele visate. Familia însăși este un vis împlinit.
46. O familie nu se constituie din atingerea unor ambiții personale, iar de nu, va avea parte de multe derapaje până ce dispare ambiția.
47. În materie de dogmă, nu pot exista compromisuri, dar în viața de cuplu, compromisurile comune aduc cel mai sigur echilibru.
48. Dormiți, vă treziți și mâncați în doi, dar gândiți diferit, în așa fel încât să vă completați unde lipsește ceva.
49. Hristos îl plasează în inferioritate pe bărbatul a cărui soție a călcat strâmb, pentru că el nu și-a îndeplinit atribuțiile sale. La fel și pe femeia a cărui bărbat a derapat.
50. Reproșurile nu sunt pentru unitate, ci pentru însingurare.
51. Fii mulțumit de ceea ce ai, și din tot ce ai fii fericit împreună cu celălalt.

52. Competițiile sunt lupte și niciodată nu vor face să fie pace. La fel și orgoliile.
53. Longevitatea relației de cuplu este egală cu măsura acceptării și completării.
54. Doi oameni care se unesc și nu se vor asemăna unul cu altul, ca atunci când se uită într-o oglindă, diferențiindu-se, nu se vor plictisi unul de celălalt.
55. Fiecare om este și trebuie să fie original prin felul său de a completa pe celălalt, nu de a se copia unul pe celălalt.
56. Cunoaște și gândește doar pentru tine ceea ce nu ar fi de folos pentru amândoi.
57. Nu-ți spune toate sentimentele încât să-l sufoci pe celălalt, pentru că și fericirea, laudele și lingușelile ajung la un moment dat să fie deranjante.
58. Atunci când vrei să aduci trecutul vieții tale în relația de cuplu, spune-o sub formă de ironie și nu de reproș, iar dacă nu poți, mai bine taci și zâmbește.
59. Nu suprapune eșecurile tale peste visele și dorințele celuilalt.
60. Cuplul în care amândoi își împart remușcările va forma o familie toxică.
61. După un conflict, amintiți-vă de el cu amuzament și el nu se va mai repeta.
62. Dacă un conflict se repetă, fiți mai amuzanți data viitoare când îl dezbateți.
63. Nu te înfură pentru furia celuilalt, ci doar conștientizează unde se află greșeala. Cel furios nu poate să fie și conștient în același timp, dar va deveni când se calmează.
64. Evită vorbele care reprezintă ceva doar pentru tine și nu pentru amândoi, pentru a nu da naștere conflictelor.
65. Uneori, omul devine sătul chiar și de el însuși. Este firesc. În familie, pentru a evita plictiseala, trebuie ca fiecare să-i ofere celuilalt sentimentul libertății.
66. Dacă într-o dispută, îți spune că s-a săturat de tine, înseamnă că ai făcut ceva grav. Așa că taci și gândește ce ai făcut.
67. În cuplu ne putem îndrepta unul pe altul prin consfătuire și niciodată nu ne vom putea schimba unul pe celălalt.
68. Nevoile ne ajută să învățăm cum putem depăși momentele grele.
69. Răul nediscutat ironic după ce trece se va întoarce din nou, cu aceeași lecție.
70. Familiile care nu au copii nu trebuie să fie nefericite precum cele în care liniștea și pacea se tulbură de la orice fleac.
71. Familiile nu seamănă între ele, pentru că nu culeg împreună aceleași experiențe, fiecare distingându-se în funcție de circumstanțele sale.
72. Autocritica obsesivă prosteste omul, iar critica îl înrăiește. Cel ce jignește nu o face liber, ci dependent de factorii care l-au determinat să jignească, fiind inconștient.

*Broșură inclusă în patrimoniul cultural și imaterial al
Asociației Creștine „Apostoliconul”*

Autor: Pr. Nicolae Ilie

Editare text și corectură: Ciubotaru Valentina

27.10.2020

**Înțelepciunea este o chemare pe care
pretind că o au o mulțime de nechemați.**

**Doi oameni care se ceartă pentru dreptate
vor înțelege că niciunul nu a fost drept.**

**Toate nemulțumirile și tulburarea pleacă
dintr-un interior nemulțumit și tulburat.**

**Dezamăgirea apare atunci când
te gândești la ceea ce nu ai făcut bine,
în loc să te gândești la ceea ce poți îndrepta.**

A-ți face dreptate înseamnă să-ți faci curaj.

**Orice om poate merge înainte pe întuneric;
dar pe lumină, știe limpede unde se duce.**

**Asociația Creștină „APOSTOLICONUL”
Tel: 0748595007 (Președinte: Pr. Nicolae)
Pentru susținerea proiectelor noastre:
IBAN: RO22BRDE090SV56167160900
www.apostoliconul.ro**